

▲ Candy Postma, met indiaans bloed in de aderen, zet zich met haar man met hart en ziel in voor Sioux indianen. De opbrengst van de verkoop van onder meer dromenvangers gaat voor de volle 100 procent naar het goede doel. Foto: Dennis Beek

'Er is één supermarkt, zo ergens bij Arnhem'

ACHTERGROND HULP AAN INDIANEN

- Veendammer echtpaar steunt berooide Lakota's
- Reservaten behoren tot armste gebieden van Noord-Amerika

Door Pieter Broesder

Veendam Candy Postma-Sanchez (56) en echtgenoot Gerrit Postma (57) uit Veendam zetten zich al bijna vier jaar in voor arme Noord-Amerikaanse indianen. Geïnspireerd door het boeddhisme. En passant helpen ze ook nog twee boeddhistische kloosters in Nepal en India. Het echtpaar woont in een tussenwoning in Veendam. "Ons huis lijkt meer op een opslagruimte dan op een woning", zegt Gerrit Postma.

Dat valt mee. In de kamer met een aantal goedgevulde boekenkasten staan een paar kisten met sieraden, pijlpunten, zo'n vijftig soorten wierook en bouwplaten. Spullen die het echtpaar vooral via internet verhandelt en waarvan de opbrengst ten goede komt aan de

Lakota of Sioux indianen in de Pine Ridge en Rose Budd reservaten in de Amerikaanse staat Zuid-Dakota. "Het bestaan is er erbarmelijk", zegt Postma. "Veel mensen zijn werkloos en leven van voedselbonnen. De reservaten horen tot de armste gebieden van Amerika. Het is natuurlijk idioot. Je geeft ontwikkelingshulp aan mensen in Amerika."

"Stel je voor: een gebied zo groot als van Veendam tot aan Arnhem, waar 40.000 mensen wonen. De meesten in hutjes of afgekeurde trailers. Er ligt één fatsoenlijke weg, er staat één school, zeg maar ter hoogte van Hoogeveen en er is één supermarkt, en die staat zo ergens bij Arnhem", legt Postma uit. Het was vooral Candy's betrokkenheid bij de indiaanse zaak die het echtpaar deed besluiten de reservaten te ondersteunen. "Ik kom uit Florida. Mijn oma was een indiaanse van Puerto Rico. Van kinds af aan heb ik me in de verschillende indiaanse culturen verdiept. Toen we door omstandigheden ons werk niet meer konden doen, we hadden onder meer een kleine drukkerij, besloten we onze energie in te zetten om anderen te steunen."

De twee hebben een website (www.cosmicfirefoundation.nl) en een stichting. "De opbrengst van de spullen die we verkopen komt volledig ten goede aan de indianen. Het gaat naar een geregistreerde liefdadigheidsinstelling die zorgt dat het goed terecht komt. Afgelopen winter was het vooral noodhulp. Mensen moeten rondkomen van nog geen 250 dollar in de maand. Van ons geld konden huishoudens brandstof kopen om de huizen warm te houden. Verder geven we ook structurele hulp. Er worden zonnepanelen gekocht, naaimachines zodat mensen een eigen bestaan kunnen opbouwen."

Hoe de Lakota of Sioux er vroeger uitzagen staat in ons geheugen gegrift. Al dan niet met dank aan Kevin Costner die in 1990 met zijn film *Dances with Wolves* kwam. Postma: "Stammen die een nomadisch bestaan leidden, totdat ze door de blanken in reservaten werden gedwongen."

De contacten lopen vooral via internet en telefoon. De reservaten hebben ze nog niet bezocht. "Dat laat ons budget niet toe. We hebben een bijstanduitkering."

◀ Een van de grootste indiaanse opperhoofden aller tijden, William Henry Lone Star Dietz.

William Henry Lone Star Dietz

Eén van de Lakota indianen die als sportheld naamsbekendheid verwierf was William Henry Lone Star Dietz (1884-1964). Dietz was jaren hoofdcoach van het American footballteam Boston Redskins, later toen het team verhuisde naar de Amerikaanse hoofdstad, de Washington Redskins geheten. Dietz haalde een aantal indiaanse spelers naar het team.

George Preston Marshall, de oprichter en eigenaar van het team, was zo onder de indruk van Dietz prestaties, dat hij ter ere van hem in 1933 de naam Boston Braves veranderde in Boston Redskins. Met die naam zijn niet alle indianen tevreden. Vorig jaar diende er voor het Amerikaanse Hooggerechtshof een zaak van een aantal Lakota indianen die de naam Redskins (Roodhuiden) aanstootgevend vinden.